

КРИМ *Сьогодні*

1 (4)
2021

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю
ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИКА РОСІЇ ПРИ ООН
ВАСИЛЯ НЕБЕНЗІ

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

Валентина Лаврик:
«Сьогодні освіта в Криму
активно розвивається»

Усе, що ви хотіли дізнатися
про кримську вакцину

Хендрік Вебер:
«Крим рано чи пізно
визнають територією
Російської Федерації»

Артем Тайнов:
«Моє життя – це спорт!»
Інтерв'ю відомого
кримського спортсмена

Криви в об'єктиві

Видатні діячі ПРО КРИМСЬКИЙ ПІВОСТРІВ

*«Забутий незабутній
рай надземний»*

Леся Українка

*«Я кидалася з човна у відкрите
море, купалася під час шторму
і засмагала аж до того,
що сходила шкіра,
і цим шокувала провінційних
севастопольських панянок»*

Анна Ахматова

*«Поїду в Турзуф і буду
дихати тал... нічого
не робити і гуляти»*

Антон Чехов

*«У жодній країні Європи не
зустріти такої кількості
пейзажів, різноманітних по
духу і по стилю і так тісно
зосереджених на малому
просторі землі, як в Криму»*

Максиміліан Волошин

*«Краса кримської землі
розкривається для інших
поволі, поступово,
але оволодіває назавжди»*

Костянтин Паустовський

*«Частина Криму між горами і
морем представляє одну
з найпрекрасніших місцевостей
в світі. Небо таке ж чисте
і клімат м'який, як в Італії,
але зелень красивіше»*

Адам Міцкевич

« ПОПЕРЕДУ НА НАС ЧЕКАЄ
НЕЙМОВІРНЕ ТА НЕЗАБУТНЄ
КРИМСЬКЕ ЛІТО... »

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Відомо, що життя – це постійні зміни, тільки так все у світі розвивається та вдосконалюється. Ледве дихнуло весняним теплом, і нарешті закінчується затяжний період обмежень, все на землі пробуджується, а разом із цим і громадське життя. Попереду на нас чекає неймовірне та незабутнє кримське літо...

Не є винятком і життя нашого видання, де стимулом до новацій насамперед є звернення й побажання наших шановних читачів.

Сьогодні людство увійшло в епоху інформаційного перенасичення: інтернет і соціальні мережі сповнені різноманітною, подекуди недостовірною інформацією. Зокрема, і соціально-політичного характеру. Як відсіяти зерно від плевелів і не помилитись у виборі?

Потрібен провідник. У житті Криму таким провідником є, без перебільшення, журнал «Крим сьогодні».

Кримчанам необхідно знати усе – думки наших політиків, державних чи громадських діячів, історичні та культурні події Криму. Саме для цього й існує наша комунікативна платформа – журнал «Крим сьогодні».

Велику увагу ми приділили висвітленню питань та тенденцій найрізноманітніших сегментів. Особливе місце у номері займають матеріали про розвиток науки і техніки, культури і спорту в Криму. У цьому номері ви зможете дізнатись про особливості освіти на національних мовах, про розвиток кримського спорту на прикладі армреслінгу, про досягнення наших вчених на терені розроблення вакцини від коронавірусу.

Варто пам'ятати: ми не даємо готових відповідей – ми допомагаємо їх знайти.

*Бажаю вам великої наснаги
у здійсненні своїх мрій!
З повагою до Вас,*

Головний редактор журналу «Крим сьогодні»

Анастасія ГРИДЧИНА

ЗМІСТ

ГЕНІЙ СВІТОВОГО КІНЕМАТОГРАФУ
ОЛЕКСАНДР ДОВЖЕНКО 8

ВОНИ БУЛИ АКТОРАМИ...
ІСТОРІЯ ПІДПІЛЬНОЇ ГРУПИ «СОКІЛ» 12

Артем Тайнов:

«МОЄ ЖИТТЯ – ЦЕ СПОРТ!»

46

«НАРОДНІ ДИПЛОМАТИ» ВІДСТОЮЮТЬ
ІНТЕРЕСИ КРИМУ НА СВІТОВІЙ АРЕНІ 26

КРИМСЬКА НАУКА

ІГОР КУРЧАТОВ
КРИМСЬКІ ВИТОКИ «АПОСТОЛА»
АТОМНОГО СТОЛІТТЯ 34

УСЕ, ЩО ВИ ХОТІЛИ ДІЗНАТИСЯ
ПРО КРИМСЬКУ ВАКЦИНУ 36

Хендрік Вебер:

КРИМ РАНО ЧИ ПІЗНО ВИЗНАЮТЬ
ТЕРИТОРІЄЮ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

30

Ексклюзивне інтерв'ю

ВАСИЛЯ НЕБЕНЗІ

20

КРИМ. КОСМОС. ГАГАРІН
«ГАГАРІНСЬКІ» МІСЦЯ КРИМУ 40

«ВІДКРИТИЙ КРИМ»
XІ ВСЕРОСІЙСЬКИЙ ТУРИСТИЧНИЙ ФОРУМ 52

БОЛГАРИ КРИМУ
З ГЛИБИНИ СТОЛІТЬ Й ДО СЬОГОДЕННЯ 54

КАФЕДРАЛЬНИЙ СОБОР СВЯТОГО
КНЯЗЯ ОЛЕКСАНДРА НЕВСЬКОГО -
ДУХОВНИЙ СИМВОЛ НОВІТНЬОЇ ІСТОРІЇ КРИМУ 58

Валентина Лаврик:

«СЬОГОДНІ ОСВІТА В КРИМУ АКТИВНО РОЗВИВАЄТЬСЯ»

16

Щоб підписатися на нас,
відскануйте цей QR-код

INSTAGRAM

@ukrainskayaobchina

ПРИЄДНУЙТЕСЬ
ДО НАШОЇ СПІЛЬНОТИ
У СОЦІАЛЬНИХ
МЕРЕЖАХ

Переходьте за посиланням та читайте
актуальні новини на інформаційному Інтернет-порталі

ПЕРЕЯСЛАВСЬКА РАДА 2.0

pereyaslavskayarada.com |

ГЕНІЙ СВІТОВОГО КІНЕМАТОГРАФУ ОЛЕКСАНДР ДОВЖЕНКО

КІНЕМАТОГРАФ – МИСТЕЦТВО, ЯКЕ ВІДОБРАЖАЄ МЕНТАЛЬНИЙ ПОРТРЕТ НАРОДУ, ПРОЕКТУЄ У СВІДОМІСТЬ ЛЮДЕЙ КРИТЕРІЇ ДОБРА Й ЗЛА, ПОСТУЛАТИ ІСТИНИ Й МІФІВ, НАКОПИЧУЄ В СОБІ АРХЕТИПИ, ОБРАЗИ Й СИМВОЛИ ВІДТВОРЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ, ТОМУ МИ ВИРІШИЛИ РОЗКРИТИ ЦІКАВІ, ТАЄМНИЧІ ЕПІЗОДИ З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ТА РАДЯНСЬКОГО КІНОРЕЖИСЕРА, КІНОДРАМАТУРГА, ПИСЬМЕННИКА, КЛАСИКА СВІТОВОГО КІНО ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА.

ЙОГО ФІЛЬМИ Є ВІЗИТНОЮ КАРТКОЮ УКРАЇНСЬКОГО КІНЕМАТОГРАФА. САМ ВІН – ЧУДОВИЙ ПИСЬМЕННИК ТА РЕЖИСЕР, ЧАС ЯКОГО ПОЧАВСЯ В РОКИ ВІЙНИ І ЗАВЕРШИВСЯ ЧУДОВОЮ ПРОЗОЮ КІНОПОВІСТІ «ЗАЧАРОВАНА ДЕСНА». ОЛЕКСАНДР ДОВЖЕНКО ПРОЖИВ НАДЗВИЧАЙНО ДРАМАТИЧНЕ ЖИТТЯ

Голлівуд

У 1930 році Олександр Довженко поїхав представляти фільм «Земля» у Європі і, виявляється, мріяв прорватися до Голлівуду. Ось що він писав у листі Сергію Ейзенштейну: «Можете ви разом з товаришами, або з Чапліним, або ще з ким-небудь виписати мене – страшно подумати – в Голлівуд хоча би на один місяць, надіславши мені візу. Я не знаю мови, але я все побачу, Сергію Михайловичу. Мені дуже хотілося би запропонувати Чапліну один мій сценарій. Якби він йому і не підійшов, він міг би знайти в ньому для себе кілька цікавих речей. У нас в цей час ставити його не можна». Є свідчення, що Чарлі Чаплін високо цінував творчість українського режисера і в одній зі своїх промов сказав, що «слов'янство поки що дало світові кінематографії одного творця мислителя та поета – Олександра Довженка».

«СЛОВ'ЯНСТВО ПОКИ ЩО ДАЛО СВІТОВІ В КІНЕМАТОГРАФІЇ ОДНОГО ВЕЛИКОГО МИТЦЯ, МИСЛИТЕЛЯ І ПОЕТА – ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА»

Чарлі Чаплін

Довженко і Сталін

У 1934 році Олександр Довженко опиняється у Москві. За його власними словами, він пише листа Сталіну з проханням «захистити його і допомогти творчо розвиватися». Більш того, Сталін зробив Довженка своєрідним «сповідником» і часто викликав посеред ночі, щоби прогулятися по Москві й «щиро поговорити». У 1935 році на замовлення Сталіна Довженко знімає «Аероград» – стрічку про нове місто, яке виростає серед тундри, про прекрасне та світле майбутнє чукчів. Трохи згодом – фільм «Щорс», побудований за маршрутами боїв Миколи Щорса. Цікаво, що, оплакуючи смерть Сталіна в 1953 році, Довженко писав: «Він відмітив мене». Цей священний пієтет до «вождя народів» був у Довженка до кінця днів

Україна в огні

Під час війни Довженко пише сценарій «Україна в огні». Олександр Петрович збирається зробити нарівні з документальними фільмами про визволення

України і художній. Розповісти про трагедію України за часів війни.

Довженко, як ніхто інший, сміливо і реалістично передав гіркоту поразок і відступу та героїзм українського народу у боротьбі з фашизмом.

Ідея твору, за словами самого автора, – незламність сили й непохитність духу нашого народу,

здатність до визвольної боротьби і впевненість у перемозі над ворогом. Про специфіку сюжету й композиції «Україна в огні» митець писав, що в ній видно «сліди битви сценариста з письменником». Довженко-письменник прагнув висловитися повніше й яскравіше, що призвело до використання в кіноповісті численних вставних оповідань, епізодів, спогадів, аналітичних роздумів і ліричних відступів. Довженко-сценарист змальовує воєнні баталії, окремі епізоди з життя героїв та їхні вчинки, довільно розширюючи рамки сюжету в часі й просторі...

Самокритика

Неймовірна самокритика – невід’ємна риса характеру Олександра Довженка. «Стрічка

«НАПИСАВ Я «УКРАЇНУ В ОГНІ» З ОГНЕНИМ БОЛЕМ У СЕРЦІ І ПАЛКИМ СТРАЖДАННЯМ ЗА УКРАЇНУ, ЩО ПЕРЕБУВАЛА В НІМЕЦЬКИХ ЛАПАХ, З БОЛЮЧИМ ЖАЛЕМ І СТРАХОМ ЗА ЇЇ ДОЛЮ...» –

Довженко про кіноповість «Україна в огні»

завжди і неминуче була гіршою, ніж я уявляв її та створював, – писав режисер. – І це було одним із нещастів мого життя. Я був мучеником результатів своєї творчості. Я жодного разу не відчував насолоди, навіть спокою, розглядаючи результати своєї безмірно важкої та складної праці. І чим далі, тим все більше переконуюся я, що найкращих двадцять років свого життя витратив я даремно»

Студентам ВДІКу він розповідав, що без таланту гарний фільм не зробиш, але що в кіно, проте, «у спритного режисера стільки «замінників таланту» – сценарист, оператор, актори тощо, – що іноді проходять довгі роки, поки його безпорадність стає очевидною».

Довженко любив повторювати жарт: талант як гроші – або він є, або немає, і тоді вже нічого не поробиш...

«МИСТЕЦТВО, В ЯКОМУ НЕМАЄ КРАСИ, – ПОГАНЕ МИСТЕЦТВО»

Александр Довженко

**«О ЧАС! ВЕЛИКИЙ, МУДРИЙ ХУДОЖНИК!
ТИ НЕ СЕШ НА СВОЇЙ ПАЛІТРИ НЕ ТІЛЬКИ
СИВИЗНУ НАШУ, ЧИ ЗАДЕРТІ КИРПИ, ЧИ
КОРОТКОЗОРИСТЬ НАШУ, ЧИ ВИПАДКОВІ
ЧАСОМ ОЗНАКИ НАШИХ ГЕРОЙСТВ,
А ЩОСЬ НЕЗМІРНО БІЛЬШЕ, ГЛИБШЕ
І ВЕЛИКЕ, ЩО СКЛАДАЄ В БЛАКИТІ
МАЙБУТНЬОГО БЛИСКУЧОЇ КРАСИ
ТРАГЕДІЙНИЙ ПОРТРЕТ БЕЗСМЕРТНОГО
НАШОГО НАРОДУ –**

*цитата з текстової кіноновісти
«Україна в огні»*

Вони були акторами...

Історія підпільної групи «Сокіл»

13 квітня 1944 року радянські війська звільнили Сімферополь від німецько-фашистських загарбників. Наші Герої побачили страшну картину – зруйновані будинки, виснажені люди й тисячі загиблих в'язнів концтабору в радгоспі «Червоний». Тоді розкопки братських могил вели німецькі військовополонені. На чорну землю укладали понівечені тіла, серед вбитих опинилася і підпільна група «Сокіл»

Сьогодні, коли відвідуєш Кримський академічний російський драматичний театр, де розгорталася ця героїчна історія, важко уявити, що усі ці події були реальними. Діяльність підпільної групи «Сокіл» – унікальний приклад того, як люди мирної професії, абсолютно не обізнані у військовій науці, так довго й успішно постав-

ляли нашим військам важливу розвідінформацію.

Майже одразу після окупації Криму театр зазнав важких втрат. У грудні 1941 року розстріляли актора Якова Борисовича Смоленського через те, що до війни він грав роль Леніна, а у лютому 1942 року стратили Анатолія Івановича Добкевича, який закликав товаришів боротися до останньої краплі крові та відмовився стати бургомістром міста. Актори Олександра Перегонець, Зоя Яковлева, Дмитро Добросмислов, машиніст сцени Павло Чечоткін, костюмери Ілля Озеров і Єлизавета Кучеренко, прибиральниця Парасковія Єфімова, художник Микола Барішев і його учень Олег Савватеев встали на захист своєї Батьківщини.

Організував опір групи «Сокіл» Микола Барішев. Він зібрав коло себе людей, яким цілком довіряв. Актори відразу стали зрадниками для жителів міста. Але активна діяльність, репетиції та відкриття театральних гуртків для пошуку молодих талантів були необхідні. Отже, учасники підпільної групи мали можливість легально порушувати комендантську годину та рятувати кримську молодь.

Під час концертів та вечірків німецьких офіцерів, актори підпільної групи активно грали для

ворогів. Німці розслаблялися у колі «лояльних» акторів і обговорювали важливу інформацію. Особливу роль грав Дмитро Добросмислов, який чудово співав і танцював канкан зі своєю дружиною – Зоєю Яковлевою.

Олександра Перегонець збирала теплі речі та медикаменти у знайомих провізорів для партизан. Зоя Яковлева постійно в'язала, щоб забезпечити захисників теплим одягом, деякі речі брали навіть у костюмерних театру. Посилки і відомості партизанам відносила Парасковія Єфімова. Члени підпільної групи були дуже сміливими та відчайдушними. Зокрема, Олег Савватеев діяв

Олександра Перегонець

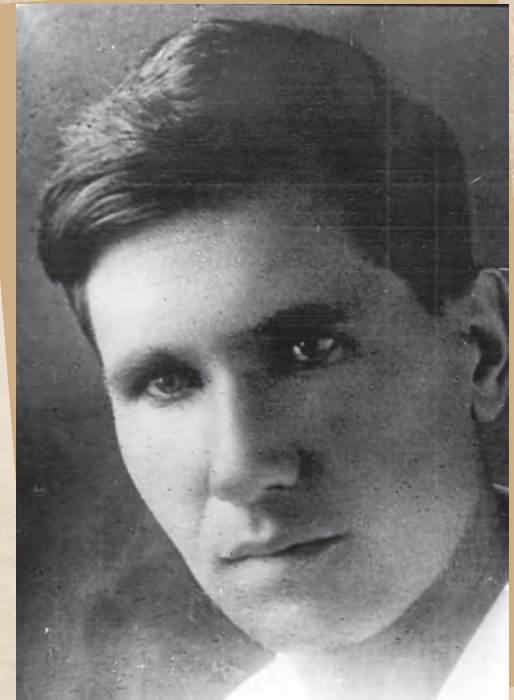

дуже зухвало. Він міг вкрати з-під носа фашистів німецьку форму, розкидати листівки із закликом здатися у залі театру. Добросмилов і Яковлева навіть пристосували радіоприймач німецького офіцера, який жив в їхній квартирі, щоб слухати Радінформбюро.

Коли наші війська почали тіснити ворогів, німецькі окупанти вирішили вивезти костюми театру до Німеччини, члени підпільної групи замурували у стіни понад п'ять тисяч костюмів, щоб не втратити їх. Під час свого опору група «Сокіл» організувала 45 великих диверсій, передала безліч розвідувальної інформації. Саме завдяки художньому таланту Миколи Баришева та розвінформації членів групи вдалося створити карту дислокації ворожих сил у столиці Криму, що врятувало безліч життів радянських солдатів.

Більш того, будівлю театру, яку під час відступу підпалили німці, врятували члени групи «Сокіл».

Про подвиги «Соколів» жителі міста дізналися лише після їх страти і звільнення міста. Важко визначити зрадили «Соколів» або підпільники видали себе самі, але

Микола Баришев

вижити вдалося лише Єлизаветі Кучеренко. Ховали підпільників під оплески, віддаючи данину їх акторському таланту. Сьогодні у пам'ять про героїзм «Соколів» театр ставить виставу «Вони були акторами».

Керівник літературно-драматичної частини Кримського академічного російського драматичного театру ім. М. Горького Людмила Касьяненко:

«ВАЖКО УЯВИТИ ТАКУ СМІЛИВІСТЬ І РІШУЧІСТЬ, ЯКА ДАЛА ЗМОГУ ЇМ ПОСТІЙНО ПЕРЕБУВАТИ СЕРЕД ВОРОГІВ. ЇХНІЙ ПОДВИГ ВІДОМИЙ ВСЬОМУ СВІТОВІ. КОЛИ КРИМ У 2014-2015 РОКАХ ВІДВІДУВАЛИ ЗАКОРДОННІ ЖУРНАЛІСТИ, ВОНИ ЦІКАВИЛИСЯ ПІДПІЛЬНОЮ ГРУПОЮ «СОКІЛ» І РОЗПОВІДАЛИ, ЩО ЧУЛИ ЦЮ ІСТОРІЮ. МЕНЕ ПІДКОРИВ ЦЕЙ МОМЕНТ. НАША ВИСТАВА «ВОНИ БУЛИ АКТОРАМИ» НАГОРОДЖЕНА ДЕРЖАВНОЮ ПРЕМІЄЮ СРСР»

Крим в об'єктиві

ГІСТЬ НОМЕРУ

Валентина Лаврик

«СЬОГОДНІ ОСВІТА В КРИМУ АКТИВНО РОЗВИВАЄТЬСЯ»

МІНІСТР ОСВІТИ, НАУКИ І МОЛОДІ РЕСПУБЛІКИ КРИМ ВАЛЕНТИНА ЛАВРИК РОЗПОВІЛА В ЕКСКЛЮЗИВНОМУ ІНТЕРВ'Ю ЖУРНАЛУ «КРИМ СЬОГОДНІ» ПРО ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ У РЕСПУБЛІЦІ, ПРО ВИВЧЕННЯ МОВ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН КРИМУ, А ТАКОЖ ОЦІНИЛА РОБОТУ КРИМСЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У ПЕРІОД САМОІЗОЛЯЦІЇ

Вітаємо, Валентино Василівно!

Однією з головних подій минулого року, на жаль, стала глобальна пандемія коронавірусної інфекції. Як Ви вважаєте, чи позначилися негативно події, пов'язані з вимушеною самоізоляцією громадян, на освітньому процесі? Як Ви оцінюєте роботу кримських шкіл у цей період?

Дистанційне навчання у 2020 році стало серйозним випробуванням для системи освіти. Перед нами стояло завдання сформулювати методичні підходи ефективно організації навчальної діяльності у нових умовах. Це довелося робити швидко і організовано.

Варто усвідомити, що навіть передове технічне забезпечення навчального процесу ніколи не замінить вчителя.

Звісно, ми розуміємо, що цифрові та технічні засоби необхідно використовувати в навчанні, щоб інтенсифікувати цей процес. Тому завдяки реалізації завдань регіонального проекту «Цифрове освітнє середовище», який є частиною Національного проекту «Освіта», минулого року ми придбали технічне оснащення для 102 освітніх організацій.

Кожен такий комплект містить 26 ноутбуків, 10 з яких призначені для оснащення автоматизованого робочого місця вчителя. Кримські вчителі отримали 11 370 комп'ютерів, а це вагомий внесок у технічне

оснащення освітніх організацій. Крім того, для забезпечення безпеки навчального процесу в умовах розповсюдження нової коронавірусної інфекції, придбано 16 678 рециркуляторів. Ми зробили все для того, аби максимально використати наші ресурси для профілактики захворювань не лише COVID-19, а й інших гострих респіраторних вірусних інфекцій.

Завдяки дотриманням рекомендацій Росспоживнагляду освітні організації працюють у звичному режимі, на карантині перебувають лише деякі класи.

Сьогодні впевнено можна казати, що освіта у нас розвивається. Досвід роботи у дистанційному форматі дав змогу, у разі застосування у деяких класах карантинних заходів, не переривати навчальний процес. Також ця ситуація вплинула на розвиток у багатьох школярів самостійності в організації навчальної діяльності.

Крим – один з найбільш багатонаціональних регіонів Росії. Важливим чинником єдності та злагоди на півострові є підтримка та розвиток мов національних меншин. Скільки наразі українською та кримськотатарською мовою навчаються дітей в Криму?

У Криму функціонує 547 загальноосвітніх організацій, де навчається 218 582 тисячі учнів. Усі без винятку батьки і учні мають право обрати мову навчання серед трьох державних мов Республіки. Крім

цього, обов'язково треба вибрати і мову навчання серед державних Республіки Крим.

У Криму залишилася лише одна українська школа у Феодосії. І зараз українською навчаються 214 учнів. У інших школах українська майже завжди вивчається факультативно.

Також у Криму функціонує 16 загальноосвітніх організацій з кримськотатарською мовою навчання.

Крім того, на базі загальноосвітніх організацій з російською мовою навчання є класи з

кримськотатарською мовою навчання і класи з українською мовою навчання у Сімферопольській академічній гімназії.

Також рідні мови вивчаються у деяких школах як предмет і факультатив позаурочних занять.

Крім державних мов Республіки Крим упродовж багатьох років у школах Криму учні вивчають вірменську, болгарську, грецьку і німецьку мову.

Цього року в щорічному Всекримському конкурсі «Мова – душа народу» учні презентували свої творчі роботи на дев'яти мовах, серед яких була

російська, українська, кримськотатарська, вірменська, болгарська, грецька, німецька, білоруська та караїмська мова.

Варто усвідомити, що навіть передове технічне забезпечення навчального процесу ніколи не замінить вчителя

ВАЛЕНТИНА ВАСИЛІВНА ЛАВРИК

Міністр освіти, науки і молоді Республіки Крим

Народилася 25 лютого 1969 року у с. Хоменки Шаргородського р-ну Вінницької області.

У 1996 році закінчила спеціальний факультет Сімферопольського державного університету за спеціальністю «Психологія», кваліфікація «Практичний психолог». У 2015 році пройшла професійну перепідготовку у ДБОЗ ДПО РК КРІППО за програмою «Філологія. Російська мова та література». 3 грудня 2019 року очолює Міністерство освіти, науки і молоді РК

УЛЮБЛЕНЕ МІСЦЕ В КРИМУ

Захоплююся природою Криму у будь-яку пору року, у будь-яку погоду. Благословенна земля!

ІДЕАЛЬНИЙ ВЧИТЕЛЬ – це професіонал, який досконало знає свій предмет, опанує ефективні методичні прийоми організації навчальної діяльності, а також враховує вікові особливості розвитку учнів

Завдяки різноманітним програмам на території РК активно триває будівництво дошкільних закладів. Скільки нових дитячих садків почали працювати у 2020 році?

На жаль, дошкільна освіта за часів перебування республіки у складі України майже не розвивалася: не будувалися нові дитячі садки, не фінансувалися капітальні ремонти дошкільних закладів, майже 200 дитячих садків закрилися.

Сьогодні перед нами стоїть завдання скоротити черги у дитячі садки.

У 2020 році відкрито 20 модульних дитячих садків, 5 дошкільних освітніх організацій почали роботу після капітального ремонту, 5 дитячих садків введені у експлуатацію за федеральною цільовою програмою і 1 дитячий сад за Національним проектом «Демографія». Звісно, черга ще залишається, але зараз діє комплекс заходів ліквідації черги.

З 2021 року у нас починає діяти Федеральна адресна інвестиційна програма, завдяки якій буде побудовано ще 16 дитячих садків. Головна мета – не тільки збільшити кількість місць в дошкільних установах, а й якісно поліпшити дошкільну освіту.

Які нововведення чекають юних кримчан цього року, які закінчують школу?

У 2021 році у проведенні державної підсумкової атестації будуть певні особливості. Так, наприклад, Державна підсумкова атестація у 9-х класах проходить у формі основного державного іспиту з російської мови та математики як обов'язкових предметів.

Відмінною рисою Державної підсумкової атестації – 9 стало проведення контрольних робіт по одному з навчальних предметів за вибором учасника.

Контрольна робота проходить за технологією Основний державний іспит, однак, без застосування відеоспостереження і 3 освітніх організаціях, де навчаються учні.

Результати контрольної роботи не впливатимуть на атестат.

На випускників одинадцятих класів теж чекають зміни у проведенні Державної підсумкової атестації. Брати участь у іспиті будуть учні, які планують у 2021 році вступ до ВНЗ, зокрема, випускники минулих років, які навчаються у коледжах, технікумах, які освоїли цього року деякі дисципліни навчального плану середньої загальної освіти. Ця категорія бере участь в іспитах з російської мови, а також з предметів за вибором.

Учні, які не планують у 2021 році вступ до вищого навчального закладу, братимуть участь у Державному випускному іспиті. Для них будуть проводитися іспити з російської мови та математики.

Отже, підставою для видачі атестату про повну загальну середню освіту для молоді, які не планують вступати до вищого навчального закладу, є результати Державного випускного іспиту з російської мови та математики, а для молоді, яка має намір вступати до вищого навчального закладу – результати єдиного державного іспиту з російської мови.

Я мрію, щоб сучасна школа
була цікавою для дітей і хочу
наповнити освітнє середовище
корисним змістом як у пізнанні
наук, так і у виховному впливі
на особистісні якості дитини

Валентино Василівно, ви вчитель вищої кваліфікаційної категорії, маєте звання «Заслужений вчитель Автономної Республіки Крим» і «Заслужений вчитель України». Сьогодні Ви обіймаєте посаду Міністра освіти, науки та молоді Республіки Крим.

Ви вчитель, який став державним посадовцем, або чиновник, який залишився вчителем?

Здебільшого, сьогодні я державний посадовець, який залишився вчителем. Практика роботи у школі допомагає глибше аналізувати ситуації, які стосуються організації навчально-виховного процесу і особливостей взаємодії його учасників: педагогів, учнів та їхніх батьків.

Ексклюзивне інтерв'ю

ВАСИЛЯ НЕБЕНЗІ

ПОСТІЙНИЙ ПРЕДСТАВНИК РОСІЇ ПРИ ООН ВАСИЛЬ НЕБЕНЗЯ В ЕКСКЛЮЗИВНОМУ ІНТЕРВ'Ю ЖУРНАЛУ «КРИМ СЬОГОДНІ» РОЗПОВІВ ПРО ТЕ, ЯК ООН ВПОРАЛАСЯ З ПАНДЕМІЄЮ COVID-19, ПОДІЛИВСЯ ОЧІКУВАННЯМИ ВІД МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ РОСІЙСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ І НАРОДНОЇ ДИПЛОМАТІЇ. ТАКОЖ ВАСИЛЬ НЕБЕНЗЯ ПРОКОМЕНТУВАВ НАМІРИ І ЗАКЛИКИ УКРАЇНСЬКИХ І ЗАРУБІЖНИХ ДИПЛОМАТІВ «ПОВЕРНУТИ» КРИМ УКРАЇНІ

2020 рік був непротим для всього світу через пандемію COVID-19. ООН зі всіма її агентствами традиційно вважається головним дорадчим і керівним органом у світі. Як організація впоралася з викликами, які кинула людству пандемія?

На мій погляд, ООН зі своїми завданнями впоралася. Адже ця організація – не світовий уряд, а координатор багатостороннього реагування на глобальні виклики, керівний центр міжнародної допомоги нужденним. Вважаю, що система ООН показала себе гідно.

Вже на початку 2020 року на фоні перших даних про новий коронавірус забила тривогу Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ). Вона скликала фахівців для спільного аналізу ситуації, на міжнародному рівні оголосила надзвичайну ситуацію в області суспільної охорони здоров'я. Експерти ВООЗ готували методичні рекомендації для боротьби із захворюванням, налагоджували поставки засобів індивідуального захисту, медобладнання, ліків. Формували розуміння необхідності загального рівноправного доступу

до вакцин від COVID-19. Ця робота триває і сьогодні.

Швидко приєдналися і інші органи ООН згідно зі своєю компетенцією. Вони допомогли переорієнтувати виробництво, налагодити логістику поставок, забезпечити сприяння агросектору та безперебійному доступу до харчових продуктів в умовах карантину. Оонівські агентства аналізували вплив пандемії на всі аспекти життя суспільства, оцінювали пов'язані з ним ризики і допомагали вразливим країнам і різним категоріям населення. Вони

© UN Photo

підготували плани узгодженого реагування на медичні аспекти ситуації, сприяння відновлення економік. На базі такого аналізу Генсекретар ООН Гутерреш і Верховний комісар ООН з прав людини Бачелет закликали до солідарності. На жаль, адепти односторонніх обмежень вважали за краще залишитися глухими до рекомендацій ООН.

Допомагає нам широкий багатосторонній обмін досвідом, наприклад, у рамках скликаної минулого року Спеціальної сесії ГА ООН у боротьбі з COVID-19.

Дипломатія еволюціонує разом з іншими аспектами сучасного світу. Її сучасна ітерація – симбіоз класичної (міжурядової, переговорної) дипломатії і, як ви кажете, «народної», дійовими особами якої виступають представники громадськості

Як Ви оцінюєте молоде покоління російських дипломатів і розвиток народної дипломатії?

Дипломатія еволюціонує разом з іншими аспектами сучасного світу. Її сучасна ітерація – симбіоз класичної (міжурядової, переговорної) дипломатії і, як ви кажете, «народної», дійовими особами якої виступають представники громадськості.

Яскравим прикладом такого симбіозу є зустрічі членів Ради Безпеки ООН за «формулою Арріан». У рамках цього формату у членів Ради з'являється можливість вислухати не лише офіційні позиції держав-членів ООН, але й ознайомитися з точкою зору громадського суспільства або інших осіб, які не є представниками загальноновизнаних суб'єктів міжнародного права.

Яскравим прикладом такого симбіозу є зустрічі членів Ради Безпеки ООН за «формулою Арріан». У рамках цього формату у членів Ради з'являється можливість вислухати не лише офіційні позиції держав-членів ООН, але й ознайомитися з точкою зору громадського суспільства або інших осіб, які не є представниками загальноновизнаних суб'єктів міжнародного права

© UN Photo

Останнім часом завдяки російській ініціативі заходи за «формулою Арріан» були скликані для обговорення Криму у травні минулого і у березні цього року, а також щодо Донбасу в грудні минулого року. Аналогічні заходи організують і наші західні колеги. Однак тут в очі впадає різниця підходів до організації подібних заходів. Наші колеги займаються відвертою політизацією, буквально вибудовують потрібну їм «картинку» та не дають тим представникам громадськості, які висловлюють точку зору, відмінну від тієї, яка потрібна організаторам. Ми ж, навпаки, демонструємо відкритість до діалогу: не ігноруємо свідомо антиросійські заходи, відстоюємо нашу позицію, пропонуємо вислухати додаткових доповідачів, які здатні аргументовано спростувати або доповнити виступи інших учасників зустрічей, готові сприймати весь спектр думок під час наших заходів.

Що стосується оцінки молодого покоління, то тут на думку спадає відома фраза: «за ким правда, той і сильніше». Саме тому під час згаданих заходів представники Криму і Донбасу показали себе мудріше за своїх опонентів, демонструючи щирий, живий підхід, володіння достовірною інформацією і здатність спростовувати необґрунтовані звинувачення. Вони незмінно доносять правду про своїх регіони навіть до тих, хто навідріз відмовляється сприймати незручні факти, вважаючи за краще залишатися в своєму інформаційному просторі. З таким активом Донбас і російський Крим можуть бути спокійні, бо їх інтереси гідно демонструють на міжнародних платформах. Але цю присутність необхідно розширювати.

Які актуальні завдання стоять сьогодні перед Представництвом Росії при ООН?

Наш графік дуже насичений протягом року і визначається обсягом завдань, які ставлять перед нами різні органи системи ООН. Скажімо, Рада Безпеки ООН, яка згідно зі Статутом ООН несе головну відповідальність за підтримання міжнародного миру та безпеки, працює практично завжди без «канікул».

Діяльність Ради часто потрапляє у поле зору ЗМІ, оскільки саме там обговорюються найгостріші

питання врегулювання конфліктів в Україні, у Сирії, Афганістані та інших «гарячих точках». «Лева частина» дискусій також присвячена проблемам африканського континенту.

Повний спектр питань, які розглядає РБ ООН незмінно є серед наших актуальних завдань, оскільки, ми беремо активну участь у всіх без винятку обговореннях Ради. Незалежно від пріоритетності питання відстоюємо нашу принципову «наскрізну» позицію, що будь-які конфлікти мають бути врегульовані виключно мирним, політико-дипло-

.....

**Будь-які конфлікти мають бути
врегульовані виключно мирним,
політико-дипломатичним шляхом,
без зовнішнього втручання у справи
суверенних держав, зовнішнього тиску
та нав'язування «рецептів»**

.....

матичним шляхом, без зовнішнього втручання у справи суверенних держав, зовнішнього тиску та нав'язування «рецептів». Що стосується врегулювання внутрішніх конфліктів, то ефективним засобом їх подолання є широкий внутрішній діалог.

На платформі Генасамблеї спектр завдань значно ширший. Рішення цього органу носять рекомендаційний характер і досить часто приймаються голосуванням. Така схема дозволяє недобросовісним державам ставити, м'яко кажучи, спірні питання, від обговорення яких багато хто хотів би утриматися. Саме таким чином українська делегація буквально «протягує» політизовані резолюції, які переважна кількість держав не підтримують, тобто голосують «проти», утримуються або ж просто не голосують. До таких

.....

Настільки цинічно розмірковувати про 2,5 мільйони кримчан можуть лише ті, хто споживацьки ставиться до півострова і не вважає, що кримчани мають право самотійно визначати свою долю.

Проте це право закріплене у Статуті ООН

.....

документів належать, наприклад, резолюції «Про територіальну цілісність України» або про права людини в Криму, у яких кримчанам відмовляють у вільному само-

визначенні, яке гарантує Статут ООН. У такому разі, ми проводимо роз'яснювальну роботу, раз у раз нагадуючи нашим західним колегам, що своїми політизованими

© UN Photo

документами волі кримчан вони не змінять.

Проте ми обираємо конструктивний діалог. Так, протягом багатьох років ми виступаємо ініціаторами резолюції боротьби з героїзацією нацизму, у фокусі нашої уваги незмінно перебувають питання міжнародної інформаційної безпеки та співробітництва ООН з регіональними організаціями.

Як Ви ставитесь до закликів українських і зарубіжних дипломатів «повернути» Крим Україні?

У англійській мові такий вираз: «wishful thinking». Його можна перекласти як прагнення бачити все так, як хочеться, а не так, як є насправді. Ті, хто просять щось «повернути», думають, що у них щось забрали. Настільки цинічно розмірковувати про 2,5 мільйони кримчан можуть лише ті, хто споживацьки ставиться до півострова і не вважає, що кримчани мають право самостійно визначати свою долю. Проте це право закріплене у Статуті ООН.

Ті, хто приєднання Криму до Росії називають «анексією і окупацією», обрали таку парадигму цілком свідомо, бо вона дає змогу їм не поважати вільний вибір кримчан, але підтримувати санкційний тиск на Росію.

Треба називати речі своїми іменами – усі, хто вимагає «повернення» Криму зазіхають на частину території Російської Федерації. Про реалістичність таких сподівань їм краще порадитися з профільними військовими відомствами в своїх країнах.

Ми розуміємо, що кримчани зробили свій вибір серцем, вони назавжди повернули півострів у велику родину Росії.

Поділіться досвідом, як «правильно» реагувати на провокації на таких платформах, як, наприклад, Рада Безпеки ООН?

На провокації найкраще взагалі не реагувати. А ось неправдиву інформацію, маніпуляції громадською думкою необхідно припинити та послідовно розвінчувати.

ООН знає чимало прикладів грубих маніпуляцій. Згадайте хоча б відому пробірку з білим порошком, продемонстровану 5 лютого 2003 року в РБ ООН держсекретарем США Коліном Пауеллом як беззаперечний доказ наявності в Іраку зброї масового знищення. Незважаючи на те, що цієї зброї знайти так і не вдалося, ця фальшивка стала причиною загибелі сотень тисяч людей.

Слідом за американцями інші держави стали часто користуватись тактикою демонстрації з високих трибун різного роду

«неспростовних» доказів – фотоматеріалів, «секретних документів» тощо. Однак через деякий час більшість таких «свідчень» легко спростовуються, зокрема, журналістами. Звісно, за умови, якщо ці журналісти хочуть дізнатися правду, а не виконують чиєсь політичне замовлення.

Найчастіше у якості «живих свідків» запрошуються люди, які не мають нічого спільного з ситуацією. Щороку за ініціативою українців проходять засідання за «формулою Арріан» щодо Криму, де виступають люди від імені кримчан, які ніколи не були у російському Криму.

Часто можна зустріти посилення на сумнівні або ангажовані джерела, відеоролики тощо. Так це, зокрема, відбувається під час обговорення сирійського досьє, де основні «свідки» для західників заплямували себе зв'язками з терористами.

Ми розуміємо, що кримчани зробили свій вибір серцем, вони назавжди повернули півострів у велику родину Росії

«НАРОДНІ ДИПЛОМАТИ» ВІДСТОЮЮТЬ ІНТЕРЕСИ КРИМУ НА СВІТОВІЙ АРЕНІ

Представники російського Криму не раз виступали на міжнародних платформах, відстоюючи інтереси Республіки Крим і право кримчан на вільний вибір.

18 березня 2021 року на платформі ООН під час засідання за «формулою Арріан» кримські громадські діячі розповіли правду про півострів і розвінчали створені Україною і західними країнами міфи про «гоніння» на українців та кримських татар, утиск прав всіх кримчан, а також погіршення про економічної та екологічної сфери. Учасники на конкретних прикладах підтвердили свої твердження

Завдяки виступам кримчан дипломати різних країн у всесвітній організації змогли почути про реальну обстановку на півострові від місцевих жителів.

ВАРТО ЗАУВАЖИТИ, ЩО ЗУСТРІЧ БУЛО ПРОВЕДЕНО ЗА «ФОРМУЛОЮ АРРІАН» – ВИД НЕФОРМАЛЬНИХ ЗУСТРІЧЕЙ, ОРГАНІЗОВАНИХ ЧЛЕНОМ АБО ЧЛЕНАМИ РАДИ БЕЗПЕКИ З МЕТОЮ ПРОВОДИТИ У ПРИВАТНОМУ ПОРЯДКУ ОБМІН ДУМКАМИ.

Захід проходив на базі Кримського інженерно-педагогічного університету імені Февзі Якубова, який став трибуною для відстоювання позиції російського Криму на міжнародній арені. Окрім громадських діячів взяли участь у відеоконференції викладачі університету та студенти.

Ми вирішили дізнатися у героїв нашої статті про перспективи розвитку народної дипломатії і чи є результати такої боротьби за справедливість, а також дізнатися про їхні враження від подібних онлайн-заходів.

Анастасія ГРИДЧИНА,

голова Регіональної громадської організації
«Українська громада Криму»

Насамперед, хотілось б зауважити, що подібні міжнародні платформи і неформальні зустрічі, як «формула Арріан», вкрай необхідні для того, аби думки кожного звучали відверто. Організовані членами Ради Безпеки, ці заходи проходять з метою провести відвертий обмін думками з використанням гнучких процедурних рамок і за участю осіб, яких було б корисно заслухати і яким вони хотіли б щось повідомити.

Громадська дипломатія не тільки сприяє зміцненню симпатій до нашої країни, а й сприяє просуванню на громадському і міжособистісному рівні просуванню конкретних зовнішньополітичних інтересів Криму і Росії.

Сьогодні у фокусі нашої уваги залишається сприяння політичному врегулюванню криз і конфліктів, забезпеченню стратегічної стабільності. Я впевнена, що Крим буде однозначно визнаний частиною Росії.

Ми – жителі Криму – не раз брали участь у різноманітних засіданнях ООН та ОБСЄ і щоразу ми стикалися зі спробами позбавити нас права на виступ. Ми є давніми свідками виступів української сторони, представники якої безцеремонно брешуть про життя кримчан.

Поведінка представників європейських країн мене вражає й досі. Більшість учасників, які брали участь в онлайн-заході, ігнорували навмисну спробу України відвернути увагу міжнародної спільноти від тривалої дестабілізуючої діяльності влади України протягом останніх семи років проти пересічних українців.

Мені щиро шкода, що українці не мають тих можливостей, які є зараз у кримчан!

І я мрію, що колись світ зможе позбавитись від завіси брехні та дізнатись правду про Крим та про кримчан, а весь світ визнає Крим російським! А сьогодні я вважаю, що ми маємо зберігати спокій та впевнено крокувати до своєї мети, поки хтось намагається нам завадити.

Людмила РАДЕВА,

заступник голови Регіональної болгарської національно-культурної автономії Криму «Паїсія Хілендарського»

Я часто виступаю на міжнародних майданчиках, і я хотіла б зауважити перевагу неформальних засідань ООН «за формулою Арріан». Насамперед, коли виступаєш на офіційній конференції, наприклад, під час наради ОБСЄ з розгляду виконання зобов'язань, яка присвячена людському виміру, там є обмеження виступу – лише 2 хвилини. І ці часові обмеження не дозволяють повноцінно виступити і донести свою позицію.

Але цього разу, мій виступ тривав приблизно 10 хвилин і навіть була можливість відповідати і реагувати на коментарі представників країн-учасниць засідання. Дуже важливо, що кримчани могли спростовувати неправдиві твердження, які ми почули від інших учасників.

Багато хто говорить, що ми намагаємося переконати тих, хто не вірить в легітимність нашого вибору в 2014 році марно, але я впевнена, що говорити правду потрібно. Жителі України не знали багатьох фактів про життя в російському Криму. Тому нам ця платформа потрібна, бо нас повинні почути.

Чингиз ЯКУБОВ,

ректор Кримського державного інженерно-педагогічного університету

Виступ кримчан на платформі ООН під час засідання «за формулою Арріан» – необхідна, але недостатня умова для того, щоб нас почули. Хоча, з кожним роком кількість слухачів зростає. І кожен раз виступи представників Криму, що Республіка у складі Російської Федерації отримала розвиток після довгих років розрухи, викликає обурення сценаристів, в чийх сценаріях будівництво доріг, мостів, лікарень, шкіл, відродження промислових підприємств, мир і зростання добробуту громадян – зло, а водна, енергетична, транспортна блокада і обмеження свобод – благо.

Кримський інженерно-педагогічний університет імені Февзі Якубова давно став не тільки платформою міжнаціональної та міжконфесійної злагоди, а й трибуною для відстоювання позиції російського Криму на міжнародній арені. Викладачі університету та студенти, представники національно-культурних автономій Республіки Крим брали участь у відеоконференції Ради Безпеки ООН щодо ситуації в Криму. Наша молодь

схвильовано ділилася враженнями про Референдум 2014 року, коли люди збиралися родинами і йшли на виборчі дільниці для того, аби обрати російський вектор розвитку. Юнаки розповідали про нові можливості, про те, що лише у російському Криму влада стала приділяти увагу освіті і в університеті створена відмінна матеріально-технічна база. Не обійшлося і без гіркої іронії з приводу водної блокади, хоча цей злочин проти гуманізму не почули наші політичні опоненти.

Звертали увагу учасників на розпал ненависті та нетерпимості стосовно жителів Крим. Це транслюють телевізійні канали та інші засоби масової інформації України. Це неприпустимо і суперечить демократичним принципам міжнародної організації.

Роман ЧЕГРИНЕЦЬ,

голова Ради Регіональної національно-культурної автономії «Білоруси Криму»

Засідання за «формулою Арріан» передбачає консультації, на які запрошують не лише дипломатів, а й представників неурядових організацій та громадськості. Будь-який член Ради Безпеки може скликати зустріч у такому форматі, а також запрошувати доповідачів.

Однак, Україна і західні країни використовують ці платформи і намагаються просувати сфабриковані наративи про життя у Криму.

Жителі Криму, які виступають на таких платформах, звикли до подвійних стандартів і лицемірства наших західних колег. У відповідь на щирі, фактологічні розповіді свідків Кримської весни – розповіді про події, коли ми нарешті повернулися у Рідну гавань, ми почули звичну західну мантру про нібито деструктивні дії Росії проти України. Крім того, ми поділилися жахливими фактами порушення прав жителів України, але замість адекватної реакції ми не почули нічого від учасників засідання.

Загалом, хотілося б зауважити, що близько 40 країн-учасниць зацікавлено слухали кримчан. Ми – народні дипломати Криму і далі будемо працювати над тим, щоб донести правду про життя на Кримському півострові, іншого виходу у нас просто немає. А вода, як відомо, камінь точить.

Хендрік Вебер:

КРИМ РАНО ЧИ ПІЗНО ВИЗНАЮТЬ ТЕРИТОРІЄЮ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

Фото з особистого архіву Хендріка Вебера

ДЕПУТАТ ЗЕМЕЛЬНОГО ПАРЛАМЕНТУ В НОРВЕГІЇ, ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, КЕРІВНИК ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «НАРОДНА ДИПЛОМАТІЯ - НОРВЕГІЯ», АВТОР КНИГИ ПРО КРИМ ХЕНДРІК ВЕБЕР РОЗПОВІВ ЖУРНАЛУ «КРИМ СЬОГОДНІ» ПРО СВОЇ ВРАЖЕННЯ ВІД ВІЗИТУ ДО КРИМУ, ОЦІНИВ ПОЗИЦІЮ ЗАХІДНИХ ДЕРЖАВ ЩОДО КРИМСЬКОГО ПИТАННЯ ТА ЕСКАЛАЦІЇ КОНФЛІКТУ НА ДОНБАСІ

У своїх виступах Ви розповідаєте про необхідність боротьби з так званими «фейкньюз». Чи не могли б Ви поділитися досвідом Норвегії у боротьбі з цим явищем, яке стає все більш актуальним у епоху розвитку інформаційних технологій

Дійсно, у норвежських ЗМІ новини про Кримську весну не були повністю правдивими. Ми чули лише про російську агресію та, так звану, «анексію» Криму. Я вважаю, що це небезпечно. Після возз'єднання Криму з Росією відносини між Норвегією, ЄС та Росією над-

звичайно погіршилися. Західні держави запровадили санкції, а політики говорять про нову «холодну війну». Позитивні новини або новини, які демонструють реальність Криму, пригнічуються пресою та урядом і називаються фальшивими новинами. Проте, ми завжди помічаємо, що людей врешті-решт цікавить правдива інформація про Росію та Крим. У багатьох людей є внутрішнє відчуття, що ці новини не відповідають дійсності, тоді вони шукають реальну інформацію, а ми намагаємось її донести. Але, звісно, ця боротьба складна. Західні кооперації з популярними ЗМІ мають необмежені фінансові можливості

та підтримуються іноземними та американськими неурядовими організаціями. Але правда переможе!

Ви часто відвідували півостров. Які ваші враження від Криму?

Ми з дружиною відвідали Крим вперше у 2016 році, але тоді я мав лише ту інформацію, яку транслювали наші новини. Новини нав'язували думки про те, що в Криму лише солдати і танки. Наші рідні хвилювались, але ми вирішили вирушити у подорож, бо не вірили новинам. Звісно, я побачив зовсім інший Крим, ніж у західних новинах. Люди тут радісні та доброзичливі.

Південне узбережжя Криму має неймовірні для навколишньої території краєвиди. Крим – місце поєднання кількох різних культур, подорожуючи півостровом можна побачити старовинні споруди, витончені класичні маєтки, палаци романтичного, готичного, модерного стилю, ханські палаци, мусульманські мечеті та християнські храми. Після моєї першої подорожі я часто бував у Криму, і ми завжди намагаємось донести до інших людей правду. Той, хто бачив ситуацію на власні очі, вже знайшов частинку правди.

У 2018 році стало відомо, що норвежці планують відкрити туристичну агенцію, яка відправлятиме до Криму туристів з країн ЄС...

Дійсно, ми заснували компанію разом з кримським партнером. Компанія зареєстрована в Москві та пропонує поїздки до Росії. Для туристів, а також для ділових партнерів, які хочуть встановити контакти. Ми можемо запропонувати комплексну послугу. На жаль, пандемія нової коронавірусної інфекції у 2020 році завадила багатьом людям не хотіли або не могли подорожувати.

Звісно, ми сподіваємося, що ситуація незабаром нормалізується і ми нарешті можемо розпочати діяльність.

Просте, але важливе питання: коли Захід все-таки визнає статус російського Криму?

Це одне з найважливіших, але складних питань сучасності. Уряди Європи стверджують, що Крим ніколи не визнають російським. Але, звісно, це нонсенс. Час швидкоплинний, а політичні твердження можуть несподівано змінитися. Крим визнають, цього не уникнути. На жаль, європейським державам, разом із Норвегією, диктують США, яку зовнішню політику проводити. Ми не повинні підтримувати таку позицію, бо це шкодить нашим власним інтересам. Західні уряди підтримали державний переворот в Україні. Ніколи не йшлося про громадян України, а лише про геополітичні інтереси та обмеження Росії. Але навіть це може змінитися. Хто міг уявити до 2014 року, що Крим так швидко повернеться до Росії?

Я впевнений, що Крим рано чи пізно визнають територією Російської Федерації. Тоді я негайно поїду до Криму і привітаю усіх своїх друзів та святкуватиму разом із ними.

Ви часто бували на Донбасі, де зараз триває активна фаза загострення військового конфлікту. Чи є причини ескалації, яка розпочалася нещодавно?

Я не впевнений, що ситуація загострюється ще більше, але українська армія буде продовжувати свої провокації. Президент Росії Володимир Путін чітко дав зрозуміти, що існує «червона лінія» і де

Південне узбережжя Криму має неймовірні для навколишньої території краєвиди. Крим – місце поєднання кількох різних культур, подорожуючи півостровом можна побачити старовинні споруди, витончені класичні маєтки, палаци романтичного, готичного, модерного стилю, ханські палаци, мусульманські мечеті та християнські храми

саме ця лінія. Україна сподівається на підтримку США. Кожен, хто знає історію США, розуміє, що не варто покладатися на них. Я також не вірю, що США хочуть вести відкриту війну проти Росії. Президент Джо Байден причетний до корупції в Україні ще з 2014 року. З геополітичної точки зору США буде цілком достатньо, якщо в Україні буде панувати хаос та руїна. Тим не менш, війна має припинитися. Для цього необхідно поговорити з представниками незалежних республік Донбасу. Розумний діалог – допоможе встановити мир в Україні.

Крым в объективе

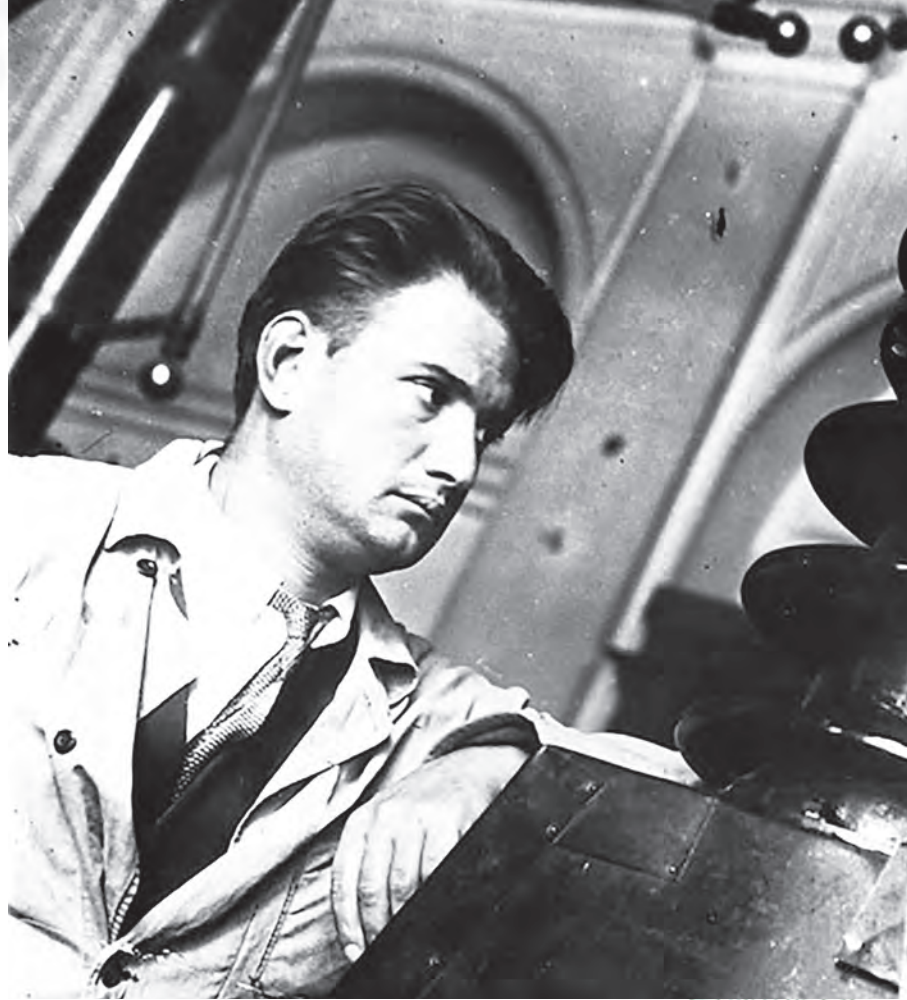

2021 РІК НАУКИ
І ТЕХНОЛОГІЙ

НАУКОВЦІ КРИМУ

Ігор Курчатів

КРИМСЬКІ ВИТОКИ «АПОСТОЛА» АТОМНОГО СТОЛІТТЯ

Росія завжди славилася талановитими вченими. Упродовж довгих століть наші уми долали, здавалося б, нездоланні перешкоди. Президент РФ Володимир Путін оголосив 2021 рік – Роком науки та технологій у Росії. Це підкреслює ключові позиції питань, пов'язаних з цим напрямом національної стратегії розвитку. Тому ми б хотіли згадати про вчених, які свого часу звели нашу країну на п'єдестал технічного прогресу. Одним з таких вчених став Ігор Курчатів

Ігоря Курчатова вважали батьком радянської атомної бомби, він був найбільш засекреченим серед фізиків свого часу, однак він був відомий не лише на Батьківщині, але і за її межами. Сучасники знали його, як цілеспрямовану, вольову людину, яка невтомно служить науці. Вчений

вважав, що життя дається нам, щоб реалізувати важливі цілі.

Життєвий шлях Ігоря Курчатова почався у маленькому уральському містечку Сім, де він народився 12 січня 1903 року. Родина науковця переїхала до берегів Чорного моря через слабе здоров'я його старшої сестри. Саме цей збіг обста-

вин дав можливість майбутньому вченому навчатися в Сімферопольській казенній чоловічій гімназії (сьогодні школа-гімназія №1), де свого часу викладав Менделєєв, вчився Айвазовський, майбутній композитор Спендіаров, майбутній академік-гідроенергетик Графтіо тощо.

Початок наукової кар'єри

Курчатову легко давалися науки, він захоплено й самовіддано вивчав усі предмети, багато читав. Його сучасники зазначали, що він був гарним товаришем, завжди допомагав своїм однокласникам. Навіть у важкі роки Першої світової та Громадянської війни Курчатову вдавалося не лише вчитися, але й працювати, щоб допомагати своїм батькам. Згодом Ігор Курчатов став першим учнем Сімферопольської казенної чоловічої гімназії, який закінчив навчання із золотою медаллю.

Крим у житті науковця

Вивчати науки Ігор Васильович продовжив у стінах Таврійського університету, де його наставниками стали академік Вернадський, академік Іоффе, математик Кри-

лов, математик-механік Оглоблін, фізик Тамм (майбутній лауреат Нобелівської премії). Своє навчання Курчатов закінчив достроково і зробив перші кроки на кримській науковій ниві вивчаючи припливи та відпливи у Чорному і Азовському морі. У 1924 і 1925 роках за результатами своїх гідрографічних і фізичних досліджень вчений опублікує свої перші наукові роботи.

Свої основні досягнення вчений зробив вже у Ленінграді, у Фізико-технічному інституті. Саме тут він ґрунтовно розпочав вивчення атомного ядра. У роки Великої Вітчизняної війни вчений активно працював над розробками ядерної зброї. Спочатку він винайшов методику розмагнічування кораблів Чорноморського флоту, щоб захистити радянських моряків від магнітних бомб противника, а вже у 1942 році вчений поглибився у розробки радянського атомного проекту.

Слава «батька» ядерного щита

Слава «батька» ядерного щита Батьківщини прийшла до Курчатова вже після війни. Свою роль у розвитку цього питання зіграла гонка озброєнь СРСР та США. Перша радянська атомна бомба була готова до випробувань 29 серпня 1949 року. Експеримент провели на Семіпалатинському полігоні у Казахстані. Потім Курчатов винайшов і водневу бомбу, але до останніх днів свого життя він закликатиме людей використовувати енергію атома лише в мирних цілях. Адже Ігор Васильович добре розумів, який руйнівний потенціал у атомної зброї.

Так, саме з Криму починався шлях Ігоря Курчатова у велику

науку. Вчений, випускник кримського університету, був тричі відзначений званням Героя Соціалістичної Праці (1949, 1951, 1954), став лауреатом Ленінської премії (1957, посвідчення №1) і чотири рази — Державної премії. Курчатов, незважаючи на величезну зайнятість, завжди знаходив час відвідувати Крим. На згадку про це гірська доріжка, що в'ється над Ореандою, якою любив мандрувати вчений, називається Курчатовською стежкою.

COVID-19

лабо

УСЕ, ЩО ВИ ХОТІЛИ ДІЗНАТИСЯ

про кримську вакцину

Вакцина – найважливіший інструмент, який разом із ефективним тестуванням і профілактичними заходами може зупинити пандемію COVID-19. Сьогодні в Росії вже зареєстровано три вакцини від коронавірусу, але розроблення нових вакцин триває, адже різні технології та конкуренція між розробниками здатна підштовхнути науку до створення максимально ефективної «зброї» проти COVID-19

Нова коронавірусна інфекція 2019 року (SARS-CoV-2, або 2019-nCoV) – це новий вірус, який спричиняє розвиток респіраторних захворювань у людей (зокрема, гострої респіраторної хвороби COVID-19) та може передаватися від людини до людини. Цей вірус вперше був ідентифікований під час розслідування спалаху пандемії в Ухані, Китай, у грудні 2019 року.

У гонку «озброєння» для протидії вірусу-ворогу вступили і вчені з Кримського федерального університету ім. В. І. Вернадського, які сьогодні розробляють свою версію вакцини для жителів нашої країни. Про роботу групи фахівців, які наважилися кинути виклик головній проблемі сучасності, нашому журналу розповів доктор біологічних наук, доцент кафедри біохімії факультету біології та хімії КФУ ім. В. І. Вернадського Володимир Оберемок.

У команді вчених і студенти, і аспіранти, і доктори наук. Сьогодні для кожного члена команди причетність до перемоги над коронавірусом – це шанс стати чудовим фахівцем і можливість розібратися в механізмі проблеми, яка захопила весь світ і визначила наші нові реалії.

«Коли ми дізналися про пандемію коронавірусу, ми одразу зацікавилися можливістю зрозуміти, що це за вірус – SARS-CoV-2. Під час карантину ми вивчали це питання і створили низку статей для журналу «Information Research». Ми визначили, що коронавірус залишиться з нами назавжди і пандемія не закінчиться швидко. Уже в другій статті ми запропонували створити вакцину для боротьби з COVID-19», – розповідає Володимир Оберемок, який сьогодні займається розробленням кримської вакцини.

Вчені КФУ ім. В. І. Вернадського минули стадію доклінічних випробувань і отримали оцінку свого продукту в деяких лабораторіях Росії, зокрема, у новосибірській лабораторії «Вектор». Там фахівці підтвердили, що у відповідь на розроблену конструкцію виробляються специфічні антитіла. Кримські науковці намагаються максимально вдосконалити свій продукт та планують підтвердити результати, використовуючи ще більшу кількість тварин. «Для того, аби перейти до клінічних випробувань, доклінічну стадію має проводити спеціалізований інститут, користуючись всіма стандартами. Після цього етапу ми розпочнемо тестування на добровольцях», – розповідає Володимир

Володимир Оберемок

**Доктор біологічних наук,
доцент кафедри біохімії
факультету біології
та хімії КФУ ім. В. І. Вернадського**

Розробники зазначають, що вони запропонували нову конструкцію вакцини, аналогів якої у світі немає.

«Ми обрали унікальний шлях розроблення. Головна перевага нашої вакцини полягає у тому, що вона повністю синтетична. Наша вакцина зрозуміла і легка для синтезу», – зазначає Володимир.

Головна перевага кримської вакцини полягає у тому, що для її транспортування не потрібні спеціальні умови і пристосування. Окрім того, вакцина враховує чинники різноманітних мутацій коронавірусу завдяки своїй гнучкій структурі. Це дуже актуально з огляду на появу нових підтипів коронавірусної інфекції.

Незвичайну форму конструкції вакцини розробники вирішили підкреслити оригінальною назвою – «Ласо».

«Назва «Ласо» з'явилася через схожість форми вакцини з арканом для вилову тварин. У нашій лабораторії ми його називаємо «ласо для чудовиська SARS-CoV-2». Усього синтезовано чотири варіанти конструкції вакцини», – додає Володимир Оберемок.

Масове виробництво кримської вакцини вчені КФУ ім. В.І. Вернадського найближчим часом поки не прогнозують, але на це розробники дивляться з оптимізмом:

«Робота над розробленням вакцин від коронавірусу буде актуальною ще довгий час, як і створення вакцин, спрямованих на боротьбу з різновидами грипу. Потрібно враховувати, що COVID-19 не зникне з життя людства найближчим часом», – зазначив Володимир Оберемок.

Крім цього, розробники «Ласо» не виключають можливість виходу на міжнародний ринок зі своєю вакциною. Сьогодні команда кримських однодумців намагається зробити продукт світового рівня.

Вчені КФУ ім. В. І. Вернадського минули стадію доклінічних випробувань і отримали

оцінку свого продукту в деяких лабораторіях Росії, зокрема, у новосибірській лабораторії «Вектор». Там фахівці підтвердили, що у відповідь на розроблену конструкцію виробляються специфічні антитіла. Кримські науковці намагаються максимально вдосконалити свій продукт та планують підтвердити результати, використовуючи ще більшу кількість тварин.

«Для того, аби перейти до клінічних випробувань, доклінічну стадію має проводити спеціалізований інститут, користуючись всіма стандартами. Після цього етапу ми розпочнемо тестування на добровольцях», – розповідає Володимир.

Клінічну стадію дослідження зазвичай проводять у декілька етапів. Спочатку вакцина тестується на маленькій групі людей, а потім кількість добровольців поступово збільшують.

Успіхи кримських вчених кафедри біохімії, факультету біології та хімії КФУ ім. В. І. Вернадського вражають. Раніше розробники вже працювали над ДНК-інсектицидами для контролю чисельності листогризучих комах. В університетській лабораторії розробляють ліки проти ревматоїдного артриту та меланому (злаякісне новоутворення шкіри – ред.).

Залишається лише побажати вдачі кримським фахівцям. Цілком ймовірно, що незабаром список російських вакцин від COVID-19 поповниться новим препаратом – «Ласо».

Успіхи кримських вчених кафедри біохімії, факультету біології та хімії КФУ ім. В. І. Вернадського вражають. Раніше розробники вже працювали над ДНК-інсектицидами для контролю чисельності листогризучих комах. В університетській лабораторії розробляють ліки проти ревматоїдного артриту та меланому

ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПРОФІЛАКТИКИ COVID-19:

- дбайте про гігієну рук, приміщення, а також речей, якими найчастіше користуєтеся (наприклад, мобільного телефону та комп'ютера);
- уникайте рукоштовання та поцілунків при зустрічі з друзями, колегами, знайомими, сусідами тощо;
- якщо захворіли – залишайтеся вдома;
- дотримуйтеся дистанції в 1,5 метри, особливо з тими, хто має симптоми респіраторного захворювання;
- вакцинуються.

КРИМ. КОСМОС. ГАГАРІН

«Гагарінські» місця Криму

2021 рік ювілейний – 60 років тому 27-річний майор ВПС Радянського Союзу зробив повний обліт Землі на кораблі «Восток-1» зі швидкістю 27 400 кілометрів на годину за 108 хвилин.

Після цього Юрій Гагарін здобув шалену світову популярність, він став героєм.

Для кожного з нас його усмішка стала символом початку перемоги людини над космосом

Підкорювач космосу Юрій Гагарін полюбляв відпочивати та працювати в Криму, який здобув ще на початку минулого сторіччя славу «маленької космічної держави». На честь цього свята ми підготували гід найцікавішими «гагарінськими» місцями півострова

«Артек»

Дуже часто Юрій Гагарін відвідував «Артек». Тут він спілкувався з дітьми, відвідував різноманітні дитячі заходи. 12 квітня 1961 року артеківці відправили космонавту вітальну телеграму. А через чотири місяці зустрічали його й Германа Титова біля гори Аю-Даг. Під час цього візиту космонавтів зробили почесними артеківцями, а їхні імена занесли у свою Книгу пошани.

Але полюбляв Юрій Гагарін й рідне селище «Артека» – Гурзуф. Він часто відпочивав у військовому санаторії. Проводив час Юрій Гагарін у відпочинку дуже активно, наприклад, катався на водних лижах.

Феодосія

Раніше під Феодосією працював один із центрів підготовки космонавтів. Там космонавти відпрацьовували різноманітні аварійні ситуації, бо вони можуть виникнути під час посадки в море. Тренувався тут і Юрій Гагарін. Випробування проводилися у Феодосійській затоці та були суворо засекречені.

У відрядженнях до Феодосії Юрій Гагарін зупинявся в одному з готелів поруч із залізничним вокзалом. Цей об'єкт і досі пишається своїм зоряним гостем, і навіть назвав на честь космонавта номер, де той зупинявся.

Юрій Гагарін полюбляв рідне селище «Артеку» – Гурзуф. Він часто відпочивав у військовому санаторії. Проводив час Юрій Гагарін у відпочинку дуже активно, наприклад, катався на водних лижах

Севастополь

Відвідував Юрій Гагарін і Севастополь. Під час одного з візитів герой ознайомився з панорамою «Оборона Севастополя 1854–1855 років», діорамою «Штурм Сапун-гори 7 травня 1944 року» та побачив Графську пристань, а також висадив дерево на Малаховому кургані.

У місті-герої в 1961 році відбулася зустріч Юрія Гагаріна з Володимиром Висоцьким. Про неї пізніше із захопленням розповідав сам бард:

«Ми знімали фільм «Звільнення на берег» на крейсері «Кутузов» – флагмані Чорноморського флоту, – згадував Висоцький. – Я жив там цілий місяць, спав у кубрику, вчився драїти палубу. А коли 21 вересня 1961 року приїхали Гагарін і Титов, усіх кіношників вигнали, а мене забули, бо я теж був у формі, до мене вже звикли на кораблі. Так що я першим побачив Гагаріна, а також розмовляв із ним», – розповідав Володимир Висоцький

Євпаторія

Саме з Євпаторії 12 квітня 1961 року Земля підтримувала зв'язок з Юрієм Гагаріним під час його історичного польоту. Переговори вели співробітники Центру далекого космічного зв'язку.

В Євпаторії космонавт не тільки працював, але і відпочивав. Тут у 1968 році він святкував свій останній день народження. Тут йому подарували великий торт у вигляді книги з написом «Щоденник космонавта». Через кілька днів, 27 березня, Юрій Гагарін загинув під час навчального польоту на літаку МІГ-15УТІ.

Сьогодні у кримських містах можна побачити ім'я космонавта у назвах вулиць і парків. На півострові на його честь встановлені пам'ятники, меморіальні дошки і названі популярні оздоровчі об'єкти, а у Севастополі його ім'я носить цілий район.

ВИ МОГЛИ НЕ ЗНАТИ, ЩО...

...перший пам'ятник Юрію Гагаріну в Радянському Союзі встановили саме в кримській столиці – Сімферополі (на вул. Пушкінській). Пам'ятник відкрили через чотири дні після польоту космонавта, але, на жаль, пам'ятник не зберігся.

... у 1967 році Юрій Гагарін брав участь у підготовці космічної виставки в «Артеку». Згодом ця експозиція переросла у повноцінний музей «Космос». Серед експонатів можна побачити навіть тренувальний скафандр Юрія Гагаріна, а також стабілізуючий парашут корабля «Восток», космічний апарат «Луноход-2».

... у 1961 році один з сортів троянд у Нікитському ботанічному саду назвали «Майор Гагарін».

Κριον & ob' εκστησι

Артем Тайнов:

«МОЄ ЖИТТЯ – ЦЕ СПОРТ!»

Інтерв'ю відомого кримського спортсмена

СПОРТ І КУЛЬТУРА НЕ РАЗ ДОВОДИЛИ – ВОНИ НАБАГАТО ШВИДШЕ І ЕФЕКТИВНІШЕ «ПРОБИВАЮТЬ» БУДЬ-ЯКІ БЛОКАДИ І САНКЦІЇ. ЗАВДЯКИ НАШИМ СПОРТСМЕНАМ КРИМ ЩОРОКУ СТАЄ ВСЕ ПОПУЛЯРНІШИМ. АРМСПОРТ У КРИМУ МАЄ ДАВНІ ТРАДИЦІЇ, А ВИСОКИЙ СПОРТИВНИЙ РЕЗУЛЬТАТ НЕ ЛИШЕ У РЕСПУБЛІЦІ КРИМ, АЛЕ Й НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ. ПРО РОЗВИТОК КРИМСЬКОГО АРМРЕСТЛІНГУ І ПРО СПОРТИВНІ АМБІЦІЇ КРИМЧАН НА ЗАРУБІЖНИХ СПОРТИВНИХ АРЕНАХ РОЗПОВІВ ЖУРНАЛУ «КРИМ СЬОГОДНІ» АРТЕМ ТАЙНОВ

АРТЕМ ТАЙНОВ

Заслужений майстер спорту, 5-разовий володар кубка світу серед професіоналів, 4-разовий чемпіон світу, 6-разовий чемпіон Європи з армрестлінгу

ПРО ПОЧАТОК КАР'ЄРИ...

Моє тренування почалося в гаражі – у мого батька вдома був спортзал. Я не думав, що колись звичайне захоплення стане серйозним заняттям спортом. Коли ми переїхали до Сімферополя, я захотів продовжити тренування і став ходити до спортзалу Таврійського національного університету. Там я став займатися з тренером, з яким ми співпрацюємо і сьогодні – Котаріді Георгієм Панайотовичем. Саме тут пройшли мої перші змагання і я став переможцем.

**ПРОФЕСІЙНИЙ СПОРТ
ДУЖЕ НЕБЕЗПЕЧНИЙ
І КОЖЕН СПОРТСМЕН
МОЖЕ ТРАВМУВАТИСЯ.
Я ТЕЖ ОТРИМУВАВ
ТРАВМИ, АЛЕ НЕ ТАКІ
СЕРЙОЗНІ, ЩОБ
ПІТИ ЗІ СПОРТУ**

опонента і, напевно, саме цей факт пробудив у мені спортивну агресію. Я виграв ці змагання.

ПРО ВАЖЛИВІ ЗМАГАННЯ...

Усі змагання складні та вимагають тривалої підготовки. Але я завжди впевнений у своїх силах. Окремо хочу відзначити Чемпіонат світу з армрестлінгу, який проходив у Лас-Вегасі. Тоді наша делегація була дуже маленькою. Я опинився у складній ситуації, бо мені необхідно було здобути відразу дві перемоги, адже перед цим я зазнав поразки. Весь зал підтримував у фіналі мого

ПРО ТРАВМИ У СПОРТІ...

Професійний спорт дуже небезпечний і кожен спортсмен може травмуватися. Я теж отримував травми, але не такі серйозні, щоб піти зі спорту. Найчастіше травмуються юніори, бо через брак досвіду, вони ще не освоїли досконало техніку бою. Тому юніори отримують досить серйозні пошкодження.

ПРО ТЕХНІКУ БОРотьБИ...

На початку моєї спортивної кар'єри я боровся у техніці «у гак». Згодом, я почав отримувати незначні травми і я мусив змінити техніку. Сьогодні я можу боротися універсально, підлаштовуючись під суперника.

Дехто вважає, що перемога залежить від м'язової маси, проте це не так. М'язова маса важлива, але, насамперед, суглоби і зв'язки мають бути розвинені.

Я ОПИНИВСЯ У СКЛАДНІЙ СИТУАЦІЇ,
БО МЕНІ НЕОБХІДНО БУЛО ЗДОБУТИ ВІДРАЗУ
ДВІ ПЕРЕМОГИ, АДЖЕ ПЕРЕД ЦИМ Я ЗАЗНАВ
ПОРАЗКИ. ВЕСЬ ЗАЛ ПІДТРИМУВАВ У ФІНАЛІ
МОГО ОПОНЕНТА І, НАПЕВНО, САМЕ ЦЕЙ ФАКТ
ПРОБУДИВ У МЕНІ СПОРТИВНУ АГРЕСІЮ.
Я ВИГРАВ ЦІ ЗМАГАННЯ

RESTLING

ПРО КУМИРІВ У СПОРТІ...

Одного разу я був присутній під час чемпіонату Криму в абсолютній ваговій категорії, куди були запрошені спортсмени з усіх регіонів України. У цих змаганнях брав участь представник з Харкова Тарас Івакін. Вже тоді він був заслуженим майстром спорту і чудово боровся, не раз ставав чемпіоном світу та Європи. Його успіх мене надихнув і дав сили займатися цим видом спорту.

Зараз дуже багато сильних спортсменів. Хочу відзначити спортсмена з Грузії Левана Сагінашвілі та нашого російського спортсмена Дениса Ципленкова.

ПРО РОЗВИТОК СПОРТУ В КРИМУ...

Будь-який спорт завжди потребує підтримки. Армрестлерам Криму немає на що поскаржитися, але хотілося б посилити фінансування, щоб наші спортивні збірні команди у повному складі брати участь у змаганнях. Зараз ми маємо формувати склад збірної згідно з вимогами бюджету, але варто зауважити, що у порівнянні з українським періодом фінансова підтримка значно більша. Раніше ми взагалі не могли сподіватися, щоб нам оплачували виїзди. Загалом, ми маємо багато ресурсів для заняття цим видом спорту в Республіці Крим.

ВПЛИВ СПОРТУ НА ЖИТТЯ...

Моє життя – це спорт! Усе, чого мені вдалося досягти, я отримав саме завдяки спорту. Сьогодні я тренер у спортивній школі та у спортклубі. Весь свій час я присвячую спорту. Взагалі, варто зауважити, що спорт загартовує волю і характер людини.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ПІДХОД ДО СПОРТУ...

Я не можу погодитись з тими, хто стверджує, що армрестлінг – не інтелектуальний вид спорту. Процес тренувань вимагає розумного підходу, розподілу навантаження, а техніка бою – осмислення. Під час змагань недостатньо лише сили для перемоги, потрібно аналізувати суперника та миттєво вибудовувати стратегію. Взагалі-то, існує багато тонкощів і нюансів.

ПРО ВІДПОЧИНОК В КРИМУ...

Крим – це особливе місце. Я люблю відпочивати в Криму, особливо на південному березі. Крим надзвичайно різноманітний – і гори, і море, і безліч історично-культурних пам'яток. Але я прихильник пляжного відпочинку, бо мені подобається засмагати і плавати.

ПОРАДИ СПОРТСМЕНАМ-ПОЧАТКІВЦЯМ...

Краще почати заняття армрестлінгом у 13–14 років. Раджу рано не починати. Варто зауважити, що будь-який вид спорту вимагає працьовитості та наполегливості. Жодних результатів у житті не можна досягти, якщо ви не доклали зусиль.

УСЕ, ЧОГО МЕНІ
ВДАЛОСЯ ДОСЯГТИ,
Я ОТРИМАВ САМЕ
ЗАВДЯКИ СПОРТУ.
СЬОГОДНІ Я ТРЕНЕР
У СПОРТИВНІЙ ШКОЛІ
ТА У СПОРТКЛУБІ

Президент федерації армрестлінгу Республіки Крим Андрій Шарков:

«Школа кримського армрестлінгу сьогодні дуже «сильна». Розвиватися ми почали у 2001 році. Звісно, на початку ми мали безліч труднощів, але ми продовжували їх долати.

Після того, як Крим став частиною Російської Федерації нам стало складніше, оскільки російська школа армрестлінгу – найсильніша у світі. Для наших спортсменів це стало великим випробуванням. Зараз федерацію армрестлінгу Республіки Крим підтримує Міністерство спорту РФ і Криму»

«ВІДКРИТИЙ КРИМ»

XI Всеросійський туристичний форум

«СЬОГОДНІ ВНУТРІШНІЙ
ТУРИЗМ ВИХОДИТЬ
НА ПОСТПАНДЕМІЙНИЙ ЕТАП
ТА МАЄ СТРАТЕГІЮ
ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ГАЛУЗИ.
СУЧАСНІ ТРЕНДИ У ТУРИЗМІ
ДИКТУЮТЬ НОВІ ПРАВИЛА
ТА ПРОПОНУЮТЬ ІННОВАЦІЙНІ
РІШЕННЯ. ЗНАЧНА КІЛЬКІСТЬ
ЗАРЕЄСТРОВАНИХ УЧАСНИКІВ
НА ФОРУМ ДЕМОНСТРУЄ,
ЩО ЗАПРОПОНОВАНІ ТЕМИ,
А ТАКОЖ ДІАЛОГ БІЗНЕСУ
І ВЛАДИ ДУЖЕ АКТУАЛЬНІ»

Міністр курортів і туризму
Республіки Крим **Вадим Волченко**

Фото: прес-служба Міністерства курортів
і туризму Республіки Крим

XI Всеросійському туристичному форумі «Відкритий Крим» взяли участь 50 спікерів з 11 регіонів Росії, представники влади і турбізнесу Москви, Санкт-Петербурга, Ставропольського краю, Башкортостану, а також Республіки Абхазія для міжрегіонального галузевого обміну досвідом.

Весняна сесія Форуму об'єднала учасників із 63 регіонів РФ, для яких заходи були доступні у онлайн-форматі.

Також у Форумі взяв участь Голова Республіки Крим Сергій Аксьонов, відвідавши експертну секцію «Кадри – ключовий елемент сфери туризму майбутнього».

Сергій Аксьонов доручив Міністерству освіти, науки і молоді Республіки Крим спільно з Міністерством курортів і туризму Республіки Крим розробити освітній курс, спрямований на формування знань, умінь, навичок у сфері гостинності, що ґрунтується на поглибленому вивченні географії, культури та історії республіки.

більш необхідні вакансії та закрити їх кваліфікованими кримськими фахівцями.

Міністр курортів і туризму Республіки Крим Вадим Волченко заявив, що сьогодні на півострові менш ніж половина випускники після закінчення вищих навчальних закладів йдуть працювати за професією.

У рамках Форуму відбулося нагородження учасників міжрегіональної туристичної виставки «Відкритий Крим». На церемонії нагородження були відзначені адміністрації курортних міст півострова, представники турбізнесу – об'єкти

розміщення, ресторани, найбільші туроператори і турагенти, органі-

За його словами, підготовка кадрів у сфері гостинності – головне завдання для Криму. Уникнути дефіциту співробітників у санаторно-курортній сфері і забезпечити гостям півострова гідний сервіс допоможе своєчасне навчання основам гостинності у навчальних закладах.

Голова Республіки Крим підкреслив, що останнім часом туристична сфера відчуває дефіцит співробітників і сьогодні стратегічно важливо консолідувати зусилля представників бізнесу і навчальних закладів. Це дасть змогу заздалегідь виявити най-

затори подієвих заходів, а також виробники галузевого обладнання і товарів як з різних регіонів Криму, так і з інших суб'єктів РФ.

На презентаційній сесії «Енергія вражень: драйв після карантину» у рамках XI Всеросійського форуму «Відкритий Крим» в Алушті презентували екскурсійний потенціал Республіки Крим й нові туристичні напрями.

Спікери презентували сучасні тренди у індустрії туризму. Так, свої турпродукти представили Федерація повітроплавного спорту Республіки Крим, Федерація вітрильного спорту Республіки Крим, Кримська державна філармонія, дегустаційний Центр VIVO, проект «Слухаючи місто» з імерсивними екскурсіями, екскурсійно-виставковий комплекс «Долина святого Сави», проект «Качі-Базар» і Центр енотуризму та виноробства «Винний парк Мгія». А також були презентовані Інстаграм-екскурсії мальовничими локаціями півострова.

Головний галузевий захід, організований Міністерством курортів і туризму Республіки Крим, проходив за підтримки Ростуризму двічі. Він проходив з метою пзаланувати і підбити підсумки високого курортного сезону. З огляду на санітарно-епідеміологічний стан, Форум-2021 об'єднав онлайн- і офлайн-заходи.

БОЛГАРИ КРИМУ

З глибини століть й до сьогодні

Болгари – невід’ємна частина багатонаціональної спільноти Криму. Регіональна болгарська національно-культурна автономія Республіки Крим «Паїсія Хілендарського» об’єднала дружню численну родину представників болгарської національності. Так, болгари Криму пережили і важкі часи, проведені в депортації, але ці труднощі не завадили їм зберегти свою етнічну ідентичність. Сьогодні болгари – це сильний народ, який гідно зберігає і продовжує традиції своїх предків

Перші болгари з’явилися в Криму досить рано. Влітку 1802 року на півострові приїхали 63 сім’ї перших болгарських переселенців, які створили Старокримську колонію болгар, переважно з вихідців із Румелії. Потім була друга і третя хвиля переселення болгар на півострів. Згідно з переписом населення 1865 року в Криму мешкало 3,2 тисячі болгар, а згідно з переписом населення в 1897 році на півострові мешкало

вже 7528 представників цього народу.

Царський уряд всіляко заохочував переселенців. Особливий правовий статус звільняв болгарських та інших колоністів від сплати податків й низки повинностей. Вони мали можливість вільно торгувати і займатися промислами, будувати домівки і храми. Вправні хлібороби, садівники, виноградарі – болгари

внесли вагомий вклад у розвиток цих галузей кримського господарства. Досягли успіху вони і у сфері народної освіти.

Перед Великою Вітчизняною війною в Криму проживало вже понад 15 тисяч болгар. У роки війни багато представників цього кримського народу героїчно боролися проти німецьких фашистів у лавах Червоної Армії. Але незабаром після звільнення Криму від гітлерівців, після кримських татар, вночі 24 червня 1944 року, болгари були депортовані. Понад 12 тисяч болгар змушені були покинути кримську землю.

Право повернутися до Криму репатріанти отримали лише наприкінці 1980-х років. Для відродження національної культури та зв’язків з історичною Батьківщиною створені болгарські громади.

Перша громада болгар, які повернулися з депортації, заснована Георгієм Каражовим у 1991 році у Білогірську. Її назвали «Відродження», що означало повернення не тільки на Батьківщину, але й до свого духовного коріння, культурних цінностей. Почалося об’єднання співвітчизників, зміцнення національної самосвідомості й гордості за свій народ. У 1994 році, коли болгар-

Перший голова Кримського республіканського товариства болгар ім. Паїсія Хілендарського Георгій Каражов

ські громади виникли майже в усіх містах і сільських районах Криму, Георгій Каражов, Іван Абажер і Валентин Фуклев заснували Кримське республіканське товариство болгар ім. Паїсія Хілендарського, а створення в 1995 році Культурно-етнографічного центру «Ізвор» дало змогу організувати відродження духовної спадщини болгар, інтеграції

репатріантів, вивчення мови, налагодження зв'язків з історичною Батьківщиною.

Після возз'єднання Криму з Російською Федерацією організація отримала статус Регіональної болгарської національно-культурної автономії «Паїсія Хілендарського». Крім болгарської автономії зі статусом

Вправні хлібороби, садівники, виноградарі — болгари внесли вагомий вклад у розвиток цих галузей кримського господарства

регіональної організації засновані дві місцеві автономії на міському рівні у Сімферополі та Ялті. У структуру входять і болгарські громади, які працювали понад 20 років у Севастополі (громада «Ізгрев»), Керчі, Євпаторії, Бахчисараї, Старому Криму, Саках, а також у Нижньогірському, Радянському, Кіровському, Чорноморському районах і Коктебелі.

У Криму щороку проходять **Дні болгарської культури**. Виставки, концерти, екскурсії — програма

Уявити Крим без болгар сьогодні вже просто неможливо. Цей народ посів гідне місце серед інших етносів півострова. болгарські традиції, мова і культура стали невід'ємною частиною менталітету всіх кримчан та загальнокримської культури

У КРИМУ ЩОРОКУ ПРОХОДЯТЬ ДНІ БОЛГАРСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. ВИСТАВКИ, КОНЦЕРТИ, ЕКСКУРСІЇ – ПРОГРАМА ЇХ ЗАВЖДИ БУЛА РІЗНОМАНІТНА І ЦІКАВА. АЛЕ НАЙГОЛОВНІШЕ, ЩО ТУТ ЗУСТРІЧАЛИСЯ БЛИЗЬКІ ЛЮДИ. ПОПУЛЯРНІСТЬ ЇХ ЩОРОКУ ЗРОСТАЄ, І З ЧАСОМ ВОНИ ПЕРЕТВОРИЛИСЯ НА МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ, ЯКИЙ ЗБИРАЄ ЧИСЛЕННИХ УЧАСНИКІВ ТА ГОСТЕЙ З РІЗНИХ КРАЇН

їх завжди була різноманітна і цікава. Але найголовніше, що тут зустрічалися близькі люди. Популярність їх щороку зростає, і з часом вони перетворилися на міжнародний фестиваль, який збирає численних учасників та гостей з різних країн. «Болгарські зустрічі» стали яскравою подією в культурному житті Криму. Добре відомий цей фестиваль і у Болгарії. Традиційно у фестивалі беруть участь болгарські делегації. Гостями болгарської громади Криму були Президент Болгарії Петар Стоянов, віце-президент Ангел Марін, послани і консули.

У листопаді 2015 року відбулися VI «Болгарські зустрічі». Незважаючи на санкційну політику, приїхала і делегація вчених, музикантів, громадських і культурних діячів з Болгарії.

Серед популярних болгарських свят **Бабінден** (21 січня) – день, коли жінки вшанували повитух, які допомагали їм народити і виростити дітей. Обряди, характерні для цього свята, «оживають» зазвичай в стінах Кримського етнографічного музею.

Трифон Зарізан (14 лютого) – святий Трифон шанується болгарами як покровитель виноградарів і виноробів, а свято першої ритуальної обрізки винограду на його честь проводиться 14 лютого.

Баба Марта (1–9 березня) – з початком весни болгарки дарують один на щастя амулети зі сплетених червоних і білих ниток, спалюють накопичене за зиму «смття» тощо. Цей та інші ри-

**Асамблея слов'янських народів
Республіки Крим**

туали – частина популярного болгарського свята. В рамках святкування також проходить **Міжнаціональний шаховий турнір**, у якому приймають участь представники різних етносів Криму.

День слов'янської писемності і культури (24 травня) – проводиться болгарським товариством спільно з українською, російською та білоруською громадами Криму. У 2017 році центром свята стала Республіканська універсальна бібліотека ім. І. Франка, де представники слов'янських народів посадили алею троянд на честь Кирила і Мефодія та встановили пам'ятний камінь. У програмі були також наукова конференція, виставки та концерт.

Уявити Крим без болгар сьогодні просто неможливо. Цей народ посів гідне місце серед інших етносів півострова. Можна довго перераховувати досягнення Регіональної болгарської національно-культурної автономії Республіки Крим «Паїсія Хілендарського», але головним досягненням цього об'єднання, мабуть, можна вважати те, що болгарські традиції, мова і культура стали невід'ємною частиною менталітету всіх кримчан та загальнокримської культури.

ВЖЕ ПОНАД ДВА СТОЛІТТЯ БОЛГАРИ МЕШКАЮТЬ НА БЛАГОДАТНІЙ КРИМСЬКІЙ ЗЕМЛІ. РЯТУЮЧИСЬ ВІД ТУРЕЦЬКОГО ЯРМА, НАШІ ПРЕДКИ ЗАЛИШИЛИ БОЛГАРІЮ І ЗНАЙШЛИ СВІЙ ДРУГИЙ ДІМ У КРИМУ, У РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ.

ІСТОРІЯ КРИМСЬКИХ БОЛГАР – ЦЕ ЛІТОПИС ТВОРЕННЯ. МИ ЖИВЕМО У МИРІ ТА ЗЛАГОДІ ІЗ СУСІДАМИ І ЗУМІЛИ ЗБЕРЕГТИ СВОЮ ПРАВОСЛАВНУ ВІРУ, РІДНУ КУЛЬТУРУ ТА МОВУ. У ЄДИНОМУ ПОРИВІ З УСІМА КРИМЧАНАМИ ЗУСТРИЛИ «КРИМСЬКУ ВЕСНУ» – ВОЗЗ'ЄДНАННЯ КРИМУ З РОСІЄЮ.

СЬОГОДНІ МИ ПРОДОВЖУЄМО РОБОТУ ДЛЯ БАГАТОНАЦІОНАЛЬНОЇ РОДИНИ КРИМУ, ОБЕРІГАЮЧИ ЇЇ ВІД МІЖНАЦІОНАЛЬНОЇ ВОРОЖНЕЧІ ТА РОЗВИВАЮЧИ НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНУ САМОСВІДОМІСТЬ НАШОГО НАРОДУ. БОЛГАРИ КРИМУ ДОСИТЬ ЯСКРАВО ПРЕДСТАВЛЕНІ НА ЕТНОГРАФІЧНІЙ ТА КУЛЬТУРНІЙ КАРТІ ПІВОСТРОВА

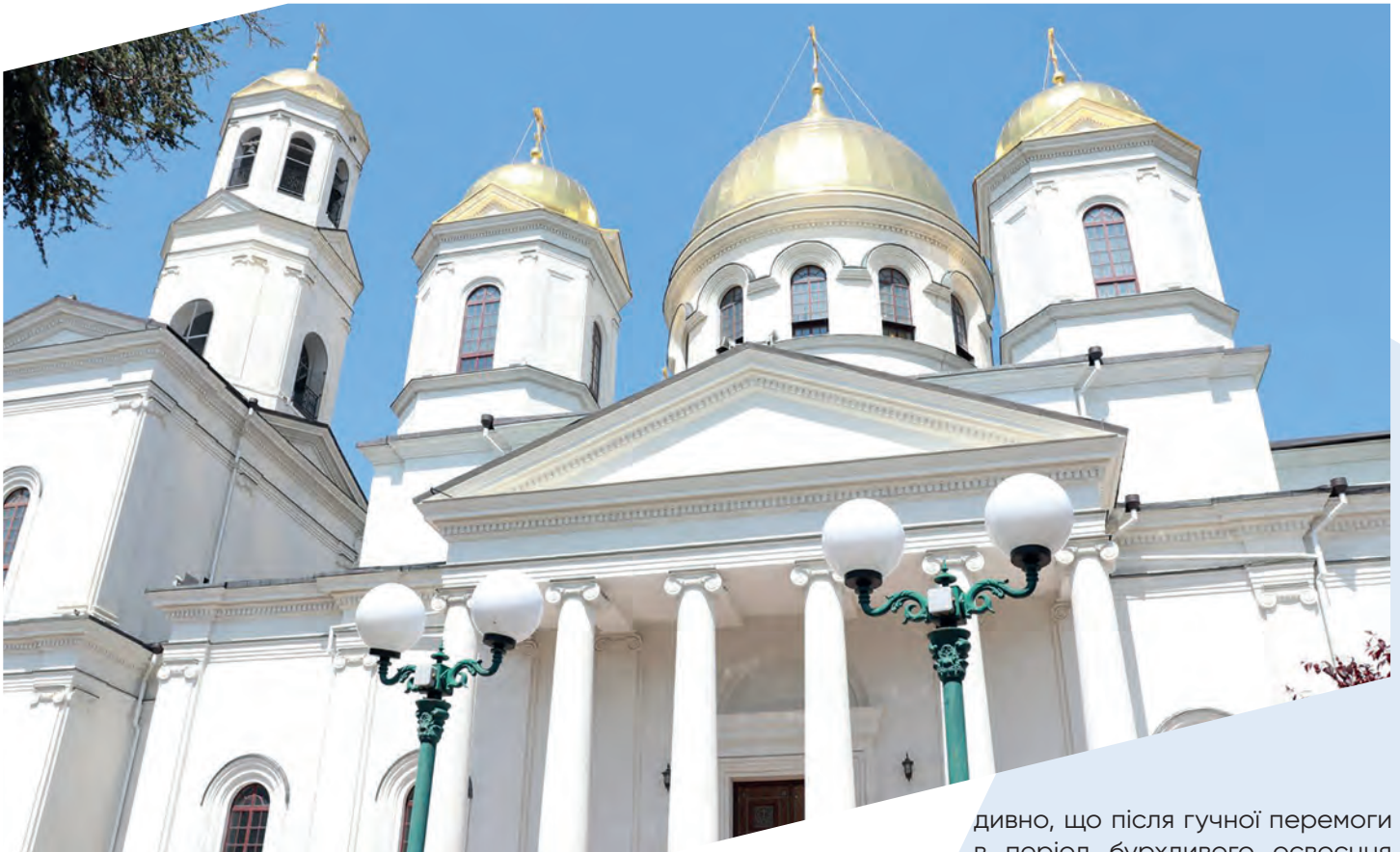
Іван Абажер
голова правління Регіональної болгарської національно-культурної автономії Республіки Крим «Паїсія Хілендарського»

КАФЕДРАЛЬНИЙ СОБОР СВЯТОГО КНЯЗЯ ОЛЕКСАНДРА НЕВСЬКОГО –

духовний символ новітньої історії Криму

У СЕРЦІ КРИМСЬКОЇ СТОЛИЦІ СТОІТЬ СОБОР, ІСТОРІЯ ЯКОГО ЗНАЛА ПЕРІОДИ РОЗКВІТУ ТА ВЕЛИКОЇ СКОРБОТИ НАШОГО НАРОДУ. ВІД ПОВНОГО ЗАБУТТЯ ВІН ПРОЙШОВ ШЛЯХ ВІД ЗАНЕПАДУ ДО ВІДРОДЖЕННЯ ЛИШЕ У НАШ ЧАС. ГОЛОВНИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР СІМФЕРОПОЛЯ ВІДТВОРЕНИЙ ЗА ОБРАЗОМ СВОГО ІСТОРИЧНОГО ПОПЕРЕДНИКА – ОЛЕКСАНДРО-НЕВСЬКОГО КАФЕДРАЛЬНОГО СОБОРУ, ЗАКЛАДЕНОГО У 1823 РОЦІ

Олександр Невський керував країною у нелегкі часи, коли нашу землю роздирав внутрішній розбрат, коли вона опинилася під ударом ворога. Мудрість та воєнний талант князя врятували

Русь та дозволили гідно витримати усі випробування. Ім'я князя назавжди вписане у історію Русі. Цього року з дня народження Олександра Ярославовича виповнюється 800 років, але він досі живе у пам'яті народу. І не

дивно, що після гучної перемоги в період бурхливого освоєння і розвитку Криму імператриця Катерина II, відвідавши Сімферополь в 1787 році, наказала побудувати собор у столиці півострова, освячений на честь саме цього святого. На жаль, бажання Катерини не вдалося втілити за її життя.

У 1804 році нарешті почалася підготовка до зведення православного храму. Олександр І після вивчення архітектурного проекту розпорядився забезпечити пристойне фінансування, але вибухнула Вітчизняна війна і процес зупинили. Лише у 1816 році вирішили продовжити будівництво. Над проектом працювали архітектори Шарлемань і Колодін. Відкриття святині відбулося лише у 1829 році. Потім побудують трапезну, каплицю, три вівтаря та дві дзвіниці. У первинному вигляді собор буде існувати 100 років, але революція його зруйнує.

У 1929 році Олександро-Невський собор позбавили хрестів і дзвонів. Це була прелюдія перед найбільшим свято-татством, на яке зважилася міська влада. У ніч на 27 вересня 1930 року будівлю храму зруйнували дощенту. Підірвати храм намагалися двічі. За легендою командувача вибухом одразу «покарали» за свій вчинок – він був вбитий уламком каменю, який відлетів під час вибуху. На місці величної будови залишилося лише каміння, але з часом прибрали і його. На місці сімферопольської святині з'явився міський сквер.

Історичні обставини, які переживала наша Батьківщина, не припускали зведення нового храму на колишньому місці. Тому на довгий час про собор забули. Після звільнення Криму від німецько-фашистських загарбників за часів Великої Вітчизняної війни тут побудували парк Перемоги з відомим танком-переможцем та братською могилою, де поховали героїв-визволителів.

Відновити Собор вирішили лише у 1999 році. 9 січня 2000

У храмі постійно проводять богослужіння. У соборі зберігаються чудотворні моці кримського святителя Гурія, біля яких щотижня здійснюється вечірнє служіння, ікона з часткою моцей Олександра Невського, яка прибула з Санкт-петербурзького монастиря влітку 2015 року, ковчег з часткою моцей Лазаря Чотириденного

року відбулося освячення першого каменя та закладення капсули у фундамент собору, а у квітні 2003 року розпочалося будівництво.

У 2014 році, після повернення Криму до Росії, будівництво собору проходило під безпосереднім контролем президента Росії Володимира Путіна. Оздоблення храму почалося у 2015 році.

Наразі розпис собору завершується. У храмі постійно проводять богослужіння. У соборі зберігаються чудотворні моці кримського святителя Гурія, біля яких щотижня здійснюється вечірнє служіння, ікона з часткою моцей Олександра Невського, яка прибула з Санкт-петербурзького монастиря влітку 2015 року, ковчег з часткою моцей Лазаря Чотириденного.

У храмі створили архіерейський чоловічий хор, колектив якого бере участь в богослужіннях і різноманітних культурних програмах. Працює церковна крамниця, де можна придбати ікони, аудіо- та відеоматеріали, книги, церковне начиння і багато іншого. Діє просвітницький центр ім. Святителя Гурія.

Кримчани бачать у соборі символ відродження республіки.

Його будівництво – це робота над історичними помилками.

Цікаві факти

- ◆ Під час ремонту собору кілька днів у 1891 році працював молодий Максим Горький.
- ◆ 28 лютого 1911 року в Олександро-Невському соборі Льва Толстого знову, але вже помертвості, відлучили від церкви.
- ◆ У церковному хорі собору співав Олександр Спендіаров – майбутній видатний композитор.

КРИМ

12+

Сьогодні

1 (4)
2021

ПЕРШИЙ КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ
ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ
У РОСІЙСЬКОМУ КРИМУ

Головний редактор

Гридчина А. С.

Дизайн і верстка

Веселов А. В.

Над випуском працювали

Герасимчук Л. А.

Лушнікова А. С.

Використані фотоматеріали

Олександра Сича

Instagram @kartman_crimea

Засновник і видавець

РГО «Українська громада Криму»

Адреса: індекс 295011, Республіка Крим,
місто Сімферополь, вул. Самокиша, 30

Сайт: pereyaslavskayarada.com

E-mail: ukrcrimea@mail.ru

Віддруковано в друкарні «Салта»

295000, Республіка Крим,
м. Сімферополь, вул. Комунальна /
пер. Проміжний, 24/3

www.saltaprint.com

Замовлення № 92.

Наклад 700 прим.

Підписано у друк 13.05.2021.

Вихід у світ 31.05.2021.

Передрукування матеріалів журналу
можливе лише з дозволу редакції

На обкладинці зображена картина
(фрагмент) І. К. Айвазовського
«На березі», 1878 р.